

वा० रा०

॥४९॥

वैदूर्यं श्यामरक्तं श्याममित्यन्ये ॥ स्वशरीरनद्वैदूर्यकांतिसदृशशरीरकांतीत्यर्थः ॥ स्निग्धवैदूर्येति पाठो बहुलं ॥ ९ ॥ १० ॥ क्षोभणं क्षोभकर्तारं ॥ ११ ॥ १२ ॥ परदा
राभिमर्षणं विवृणोति ॥ पुरीमिति ॥ १३ ॥ १४ ॥ नलिनीं चैत्ररथवनमध्यवर्तिनीं सरसीं ॥ १५ ॥ उत्तिष्ठंतावुदयंतौ ॥ १६ ॥ १७ ॥ उपजहार उपहारत्वेन दत्तवान्

आ० का०

नद्वैदूर्यसंकाशं तप्तकांचनभूषणं ॥ सुभुजं शुक्लदशनं महास्यं पर्वतोपमं ॥ ९ ॥ विष्णुचक्रनिपातैश्च शतशो देवसंयुगे ॥ अन्यैः शस्त्रैः
प्रहारैश्च महायुद्धेषु ताडितं ॥ १० ॥ आहतांगैः समस्तैस्तं देवप्रहरणैस्तदा ॥ अक्षोभ्याणां समुद्राणां क्षोभणं क्षिप्रकारिणं ॥ ११ ॥ क्षेप्ता
रं पर्वताग्राणां सुराणां च प्रमर्दनं ॥ उच्छेत्तारं च धर्माणां परदाराभिमर्षणं ॥ १२ ॥ सर्वदिव्यास्त्रयोक्तारं यज्ञविघ्नकरं सदा ॥ पुरीं भोगव
तीं गत्वा पराजित्य च वासुकिं ॥ १३ ॥ तक्षकस्य प्रियां भार्यां पराजित्य जहार यः ॥ कैलासं पर्वतं गत्वा विजित्य नरवाहनं ॥ १४ ॥ विमानं पु
ष्पकं तस्य कामगं वै जहार यः ॥ वनं चैत्ररथं दिव्यं नलिनीनंदनं वनं ॥ १५ ॥ विनाशयति यः क्रोधाद्देवोद्यानानि वीर्यवान् ॥ चंद्रसूर्यौ म
हाभागौ उत्तिष्ठंतौ परंतपौ ॥ १६ ॥ निवारयति बाहुभ्यां यः शैलशिखरोपमः ॥ दशवर्षसहस्राणितपस्तप्तवामहावने ॥ १७ ॥ पुरास्वयं भु
वे धीरः शिरांस्युपजहार यः ॥ देवदानवगंधर्वपिशाचपतंगोरगैः ॥ १८ ॥ अभयं यस्य संग्रामे मृत्युतो मानुषादृते ॥ मंत्रैरभिष्टुतं पुण्यमध्व
रेषु द्विजातिभिः ॥ १९ ॥ हविर्धानेषु यः सोममुपहंति महाबलः ॥ प्राप्तयज्ञहरं दुष्टं ब्रह्मघ्नं क्रूरकारिणं ॥ २० ॥ कर्कशं निरनुक्रोशं प्रजानामहि
तेरतं ॥ रावणं सर्वभूतानां सर्वलोकभयावहं ॥ २१ ॥ राक्षसीभ्रातरं क्रूरं साददर्श महाबलं ॥ तं दिव्यवस्त्राभरणं दिव्यमाल्योपशोभितं ॥ २२

॥ १८ ॥ यस्य संग्रामे मृत्युतोऽभयं मनुष्यातिरिक्ततो वरणभयहीन इत्यर्थः ॥ मंत्रैः प्रातरनुवाकग्रावस्तोत्रादिभिरभिष्टुतं सोमं हविर्धानेषु सोमाभिषवशालासु उपहंति ना
शयति प्राप्तान्दक्षिणाकालं प्राप्तान्यज्ञान्हरति तं ॥ १९ ॥ २० ॥ सर्वभूतानां रावणं आक्रोशशब्दकारिणं ॥ २१ ॥ राक्षसी शूर्पणखा ॥ २२ ॥

॥४९॥